

Čís. 238.

Skutková podstata zločinu podvodu jest splněna i tenkrát, bylo-li vylákáno splnění za účelem nedovoleného jednání, byť dle práva civilního ono plnění nemohlo být zpět požadováno (§ 1174 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 28. července 1920, Kr I. 497/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Františka H. do rozsudku krajského jako výjimečného soudu v Litoměřicích ze dne 15. května 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu dle § 197, 200, 203 tr. z. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Nalézací soud uznal obžalovaného vinným zločinem podvodu, poněvadž lstivě předstíral Tini M-ové, že jí může zjednat zlatu, což mu bylo ve skutečnosti nemožno, a že za tím účelem vylákal na ní větší obnos peněz. Zmateční stížnost spatřuje zmatek dle § 281 čís. 9a) tr. ř. v tom, že dle § 10 nařízení vlády republiky československé ze dne 19. března 1919, čís. 141 sb. z. a n. jsou právní jednání ohledně nezpracovaného zlata neplatná a nežalovatelná. Nemohla se prý proto Tini M-ová domáhati civilní žalobou vrácení peněz, jež vědomě dala obžalovanému za účelem nedovoleného jednání, což vylučuje dle náhledu stížnosti i zamýšlenou nebo způsobenou škodu, jak předpokládá ji skutková podstata podvodu. Náhledu tomu nelze přisvědčiti. Neboť i kdyby byla civilní žaloba na vrácení obnosu dle § 1174 obč. zák. vyloučena, nevyplyvá z toho ještě, že jest vyloučen i podvod spáchaný vylákáním obnosu za tímž účelem. Zákon trestní chrání dle § 4 tr. z. i zločince, tím méně možno ochranu jeho odepřít osobě, již právo civilní výjimečně snad odpírá civilní žalobu. Jelikož nemůže být pochyby, že jest poškozena na svém jmění fakticky i osoba, na níž vylákán byl peněžitý obnos za účelem předstíraného zakázaného obchodu a zákon v §§ 197 tr. z. a násl. ohledně povahy škody na majetku nerozlišuje, není též příčiny, by byla v tomto případě odpírána poškozené ochrana § 197 tr. z. z důvodu zmateční stížností uplatňovaného. Jen mimochodem budiž poukázáno na § 201 lit. e) tr. z., kde zákon sám označuje speciálním případem podvodu používání falešných kostek a karet ve hře, tedy poškozování, při čemž rovněž bude pravidelně vyloučeno vymáhání žalobou civilní. Pokud jde o právě uvedený zmatek čís. 9 a) § 281 tr. ř., zůstává rozhodným, že obžalovaný škodu způsobil a měl v úmyslu ji způsobiti vylákáním peněz. Jest tudíž lhostejno, že poškozené osoby nemohou eventuálně proto žalovati o vrácení peněz těch, poněvadž jde o *turpem causam*, a sluší tím větší váhu klásti na okolnost, že obžalovaný způsobil osobám oněm škodu, když zákon jim nedovoluje, by pořadem práva mohly domáhati se náhrady škody jim způsobené.